

EDITORIAL

Durant l'actual legislatura, la qual finalitzarà amb les eleccions del 28 d'octubre s'aprova l'Estatut de Centres de la U.C.D. Des del primer moment que coneguèrem el projecte de llei, el STEI demanà la retirada immediata del projecte. Caldrà doncs, continuar lluitant per un Estatut de Centres que tenguí en compte els interessos dels alumnes, pares i treballadors de l'ensenyança. Les deficiències de l'estatut aprovat per aquesta legislatura monocolor són nombroses: falsa llibertat d'ensenyança que vol que acceptem, la llibertat que es concedeix a tota persona física o jurídica... de crear, gestionar i dirigir un centre docent, *perpetuant i fent créixer d'aquesta manera una ensenyança privada lligada als interessos dels empresaris*, mantinguda amb els fons públics; l'elecció del director dels col·legis públics de forma digital, no donant d'aquesta manera poder de decisió al Claustre; la implantació d'un ideari educatiu; la falta absoluta de referències a les Autonomies, etc.

Veim com la nostra alternativa educativa aprovada en el PRIMER CONGRES DEL STEI, desembre 1978, no importa gens als governs de dretes. Per a que la filosofia del nostre sindicat sigui una realitat, caldrà que els diputats i senadors que en surtin guanyadors a les eleccions del 28 d'octubre siguin defensors de l'ensenyament adequat als trets específics i en funció de les característiques econòmiques i socials i culturals que defineixen cada comunitat illenca: Mallorca, Menorca, Eivissa-Formentera; en definitiva, caldrà que siguin polítics amb vertadera vocació autonòmica.

La planificació de l'estructura, continguts i mètodes educatius ha de ser decidida amb la participació efectiva de totes les forces socials afectades per l'ensenyament i, molt especialment, els estaments directament implicats en el procés educatiu: treballadors de l'ensenyança, pares i alumnes. Creim possible un ensenyament no manipulador respecte a l'alumnat, que s'atengui exclusivament a l'objectivitat científica, eliminant el subjectivisme possible i els continguts irracionals dels programes d'ensenyament. L'ensenyament no es pot instrumentalitzar com a plataforma d'adoctrinament o militància, i contra els possibles abusos autoritaris, una participació democràtica de tots els estaments implicats en la gestió i control pedagògic i econòmic de l'ensenyament, serà el millor impediment. El S.T.E.I està en contra dels IDEARIS de Centre, car estan en contradicció amb la llibertat d'ensenyança i amb el pluralisme ideològic.

Dins la planificació de l'estructura educativa cal la implantació d'un cicle educatiu únic i obligatori, entès com a període escolar bàsic, igual i general per tothom. El cicle bàsic significa un tronc únic sense trencament, amb titulació única, des del zero als 18 anys i que sigui obligatori, dels 4, i amb les següents etapes, definides més per edat madurativa que cronològica: a) llar d'infants de 0 a 3 anys, b) parvulari de 4 a 6 anys, c) primera etapa de 6 a 9 anys, d) segona etapa de 10 a 12 anys, e) tercera etapa de 13 a 15 anys, f) quarta etapa de 16 a 18 anys.

L'escola dels anys vuitanta continua essent un calc exacte de la del segle XIX. Si les escoles sorgiren per a tenir ocupats els nins dels obrers, del proletariat i, també, per evitar que el mateix proletariat les creàs a semblança seva (lo que es reivindica cap els anys 1860, tant a Anglaterra com a França, és la possibilitat de fer les seves pròpies escoles en el seu mateix lloc de treball) encara ara cal lluitar per a que l'escola no sigui una presó d'infants i aconseguir que compleixi el paper que avui per avui ha de tenir: tractar de compensar les diferències socio-culturals amb que els al·lots arriben a l'escola, proporcionant els instruments necessaris que permetin als futurs ciutadans jutjar críticament la realitat en la que viuen i

CONTRIBUÏR A LA SEVA TRANSFORMACIÓ I MILLORA. Per això hem d'exigir al Parlament que en sortirà de les eleccions del 28 d'Octubre una sèrie de mesures immediates:

- eliminació d'escoles de doble torn; creim en la possibilitat de que hi hagi escoles de jornada intensiva (exigències de la feina dels pares, escoles rurals...) però, no així com es duu a terme a Palma, per manca de llocs escolars.

- creació d'escoles i centres d'ensenyances mitjanes (Les Illes són el territori de l'estat espanyol amb manco centres d'ensenyament mitjà públics), sobre tot a Ciutat és d'urgència la creació d'aquelles per evitar el doble torn.

- fins a vuit anys, 25 alumnes per classe; de 9 a 15 anys 28 alumnes per classe.

- derogació de l'Estatut de Centres.

- escola privada subvencionada, però que estigui controlada pels pares, professors i alumnes.

L'Estatut de la Comunitat Autònoma de les Illes ha de contemplar l'ensenyament com a competència exclusiva, es a dir, la planificació i administració educativa en tota la seva extensió, nivells i graus, modalitats i especialitats, d'acord amb la Constitució, han de correspondre al C.G.I. L'ensenyança ha de fer una tasca de sensibilització i de reflexió sobre el fet nacional de les Illes i ha de posar els mitjans necessaris perquè tothom s'hi integri sense diferències. La llengua vehicular del procés educatiu ha de ser la catalana, amb una tendència clara i definida de normalització lingüística dels nins i nines que no la tinguin com a pròpia. La programació de continguts ha de fer-se a partir de la realitat socio-econòmica-cultural de cada Illa, segons el principi bàsic d'una pedagogia arrelada al medi i a la realitat concreta que permeti la seva coneixença activa per tal de formar homes i dones capaços de descobrir, investigar, interpretar i canviar aquesta realitat.

El sindicalisme que practica el STEI no es limita a la defensa d'uns drets laborals dels treballadors de l'ensenyança ja que és conscient que totes les reivindicacions sindicals no estan aïllades del context social i polític, sobretot en el camp de l'ensenyança. **PER AIXÒ ES COMPROMET A TREBALLAR AMB TOTES LES FORCES DEMOCRÀTIQUES I PROGRESSISTES EN LA TRANSFORMACIÓ DE LA SOCIETAT.**